

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069133584/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Imidlertid var Advocaten allene med Madame Valler nede i Værelserne. Han trykkede begge hendes Hænder til sine Læber og sagde: Farvel! jeg maa gaae, og som sædvanligt maa jeg trøste mig med et kort Øiebliks Lykke for mange Timers piinlige Tvang. Saadan er nu min Skjæbne i den senere Tid. Nu farvel! tænk lidt venligt paa Deres stakkels Ven!

– Ak Dalund! De bedrøver mig med Deres evige triste Miner og Ord. Hvad skal jeg gjøre?

– Ja, hvad skal jeg gjøre? Rive Deres altfor kjære Billede ud af mit Hjerte? Vil De have det?

– Jeg behøver ikke at svare Dem. De kommer her dog imorgen?

– Jeg faaer vel, thi skjøndt jeg veed, at det vil være mig smerteligt nok at see Dem i den berusende Atmosphære, som her bliver herskende omkring Dem, saa vil jeg dog hellere see og høre det med mine Sandser end gaae og forestille mig det i min Phantasie. Men lad mig gaae, inden jeg kommer til at sigge flere Daarligheder.

Med disse Ord trykkede han hendes Haand til sit Bryst og ilede bort. Med et dybt Suk saa hun efter ham, og blev staaende ubevægelig, som hensunken i dybe Tanker; men pludselig rev hun sig løs, kaldte paa sine Tjenestefolk og beskjæftigede sig ivrig med at give Befalinger og selv deeltage i huuslige Forberedelser til den kommende Dags festlige Selskab.

Tømmelig sildigt paa Aftenen, da Husets to Damer sad ene sammen, kom Grosserereren hjem. Han saa fornøiet ud og trak en Pakke frem, som han lagde paa Bordet, idet han sagde: Hvad mener I vel, at jeg har til jer? Det er Stads, lige sporenstreichs kommet fra Paris, Foræringet fra vore franske Venner, som de sende ved mig, og som I kunne skifte imellem jer, som I ere Venner til.

Claudine greb hurtigt Pakken og udbredte med høie Glædes-Udraab Baand, Silketørklæder og et guldfryndset Belte, Altsammen i glimrende fransk national Trefarve. Madame Valler betragtede disse Sager med stor Forlegenhed, medens Claudine holdt Stykke for Stykke op til sit Ansigt og skottede til Speilet.

Naa, deel det nu med Claudine, sagde Grosserereren: og naturligviis maae I pynte jer dermed imorgen.

Med en vis Frygtsomhed svarede hans Kone: Nei kjære Valler! Jeg bærer sandelig ikke Noget af disse Ting. Denne tricolore Stads er det